

154r

doctrinae uocem nullum prophetae comminationis sermonem, nullum
sacerdotum aut pastorum solatia capientes; Sicut enim ipse dicitur quia non
est in hoc tempore princeps, neque propheta, neque dux, neque locus ad sacrifican-
dum in conspectu ad inueniendam misericordiam; Sed & hoc accessit eis ad difficultate-
rum uentura aulam regiam tenerentur, & essent quasi in medium pelagus ab-
ducti ut ibi tempestates & turbis de procello, & inmanium fluctuum ruinae sine
gubernatore, sine nauis, sine uelo & remis nauigatum pelagus inmensum, & tam
querat instamētū eorum diuina philosophia & presentium rerum, sciebant
contemtu habenda res, caducas, fragilesque potentias; de eadem calcanda
esse iactantiam, per firmis quoque fidei subnixi ualere nouerant. Ad caelestia aulam
regiam uelut ergastuli, squalore ducebant, & ex quidem iubeos montes suae
participes fieri montis illius affluentis, & cum deo commundantur, de qua execra-
tionibus plens; Sed ipsi haec abhominatio merant non honori, tamquam agni
inter lupos positū uidebantur; Quod autem moriendum sibi fame ferroque esset
ut ex his quae execrabantur uescendum, quid ergo faciunt adulescentuli, quid
at a & in manu, quid captiua conditio, non dicitur quia necessitas nostra
non lateat, quod sub anno postasimus, quod in captiuitatem, quod in ser-
uitutem retinemur, non possumus absistere crudelibus dominis, superbiq;
uocoribus nihil horum meditati sunt, sed intenderunt animo ne peccarent
do, si facerent quod fieri non licebat, erat igitur eis uincta quae extrin-
secus sunt, aduersa & contraria, neque enim captiuis & nudis erant pe-
cuniae, quibus laenire possent, imperantium ferocitatem, pecunie tunc
ulla fiducia ut pite peregrini, neque potentia aliqua ut pite ferus, neq;
multitudine obtinere poterant, tres enim salierant, quid ergo faciunt
quod solum in potestate habere uidebantur, uerbis praecatur eunuchum
qui super eos acceperat potestatem, sed & ipsum inueniunt in uentem, & pro
salute sua trepidum ne forte si poscentibus eis pite regiam uoluit &
suum caput traderet morte, & attineo, ego dominum meum regem, ne
forte uideat uultus uestris, tristes praeceteris pueris & oia & aneis uestris,
& condemni & caput meum in mortem, de illis sapientibus responsis admunt
ab eo omnem uorem, & praecetera regiam suadent, cumque ipse omnia
que inserant & in potestate sua fecissent, ad est continuo & uicti, & quem ipse
sunt ipse iam oia & pite ergo saluū dicit, est opus istud, sed in uicium dicitur
ex preposito ipsorum, ipse enim posuerunt in corde suo, ne gustarent de uici